

Viktor Andersson. Hon. En relationsroman. Modernista förlag.

Det är alldeles tydligt. År 2014 är debutanternas år med starka och ambitiösa romaner. Den som till slut övertygar mig om det är Viktor Andersson med "Hon. En relationsroman". Bakom den avskalade titeln döljer sig en vemodig berättelse om en ung man, journaliststudent i Stockholm, som söker förstå och bevara något av den kärleksrelation som nyss gått förlorad. Han minns allt in i minsta detalj. Hur de träffades i hennes grundskola i Östra Husby, gick i samma gymnasium i Norrköping och blev ett par i Stockholm. Allt minns han; dofter, klockslag, väder. Allt utom hennes namn. Det är detta som plågar honom. Hennes namn har gått förlorat och han kan inte längre erinra sig det, som vore det ett freudianskt bortträngt och smärtsamt minne.

Själv heter han Viktor Andersson och kommer från Norrköping. Precis som författaren själv. Aha! tänker jag som läsare. En självbiografisk berättelse. Men så enkelt är det inte. Författaren ger en lekfull blinkning till läsaren som funderar om självbiografi. Viktor i boken lånar en roman på biblioteket som heter Viktor, skriven av Tage Aurell, för att ta reda på om det finns någon likhet mellan honom själv och romanfiguren; "Men det fanns det inte, ingen alls". Ändå var romanen självbiografisk, konstaterar Viktor "så jag förstod inte varför författaren inte lika gärna hade kunnat kalla den *Tage* istället för *Viktor*".

Författaren Viktor Andersson leker med detta undflyende teman. Romanfiguren Viktor Andersson plågas av det samma. Något och någon har gått förlorad. Precis på samma sätt som då han glömmer bort sin ordboksfranska: "Jag brukade kunna ge en vägbeskrivning till stationen, men numera kan jag bara fråga om vägen dit". En sorgsen och vacker metafor för den förlorade kärleken. "Hon" är en roman om det vanskliga i att älska någon mer än sig själv. Att tro sig vara en betydelsefull person i någon annans liv, men att till sist upptäcka att den andra har en annan bild av världen. Det finns ett ordspråk som säger: "Den som älskar minst har mest makt". Viktor Andersson är därför maktlös. Lite skamset tjuvläser han i hennes dagböcker för att leta efter sin plats i hennes liv. Det är sjaskigt att göra så, men det är bristen på bekräftelse och gensvar som driver honom dit hän.

"Hon" är en debutroman som är enastående och alldeles fantastisk. En manlig pendang till Lena Anderssons "Egenmäktigt förfarande". Viktor Andersson skriver med säker hand och fångar vemodet och vilsheten i ett vackert och poetiskt språk. Här finns

också en stillsam och underfundig humor. Det bästa jag läst på länge. Förhoppningsvis återser vi honom bland höstens augustnomineringar.

Jakob Carlander